

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΤΜΗΜΑ Α4

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604521

ΦΑΞ : 2131604567

Καλλιθέα 24/7/2018

Αριθμός απόφασης 3591

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Του άρθρου 11 της Δ.ΟΡΓ.Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε (ΦΕΚ 968 Β/22.03.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε)»

γ. Την ΠΟΛ 1064/2017 Απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε ΦΕΚ Β 1440/27-4-2017.

2.Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016 /30.08.2016(ΦΕΚ Β 2759 / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4.Την από 30/3/2018 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του , ΑΦΜ , κατοίκου ΑΘΗΝΩΝ, οδός ,κατά της υπ' αριθ. πρωτ...../28-2-2018 ρητής απόρριψης επί της με αρ. πρωτ. /8-2-2018 αίτησης περί επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου εισοδήματος οικ. ετών 2003,2004,2005,2006,2007και 2008 και τελών χαρτοσήμου , ετών 2003,2004,2005 και 2006 του Προϊσταμένου του ΚΕ.ΦΟ.ΜΕ.Π και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5.Την υπ' αριθ. πρωτ. /28-2-2018 ρητή απόρριψη επί της με αρ. πρωτ. /8-2-2018 αίτησης περί επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου εισοδήματος οικ. ετών 2003,2004,2005,2006,2007 και 2008 και τελών χαρτοσήμου , ετών 2003,2004,2005 και 2006 του Προϊσταμένου του ΚΕ.ΦΟ.ΜΕ.Π της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6.Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7.Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 30/3/2018 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Από τον Προϊσταμένου του Κέντρου Ελέγχου Φορολογουμένων Μεγάλου Πλούτου (Αυτοτελές τμήμα Ελέγχου), εκδόθηκε η υπ' αριθμ./...../19-6-2015 εντολή σύμφωνα με την οποία, διενεργήθηκε έλεγχος σε δεδομένα των τραπεζικών του λογαριασμών του προσφεύγοντος για να εξακριβωθεί, εάν συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής των άρθρων 48 παρ.3 του ν. 2238/1994.

Την 22-6-2015 εκδόθηκε το με αριθμ. πρωτ...../22-6-2015 σημείωμα διαπιστώσεων ελέγχου βάσει του άρθρου 28 του ν. 4174/2013, του Προϊσταμένου του Κέντρου Ελέγχου Φορολογουμένων Μεγάλου Πλούτου (Αυτοτελές τμήμα Ελέγχου).

Ο προσφεύγων υπέβαλε τις απόψεις του σύμφωνα με το υπ. αρ. πρωτ./23-6-2015 έγγραφο (σελ 27 της από 24/6/2015 έκθεσης ελέγχου).

Ακολούθησε στις 24-6-2015, η έκδοση των εκθέσεων μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος και του Κώδικα Τελών Χαρτοσήμου περιόδου 1/1/2000 έως 31/12/2012 του ως άνω Προϊσταμένου. Ο έλεγχος βασιζόμενος αποκλειστικά και μόνο στα δεδομένα των λογαριασμών που τηρούσε ο προσφεύγων σε ημεδαπά τραπεζικά ιδρύματα, κατέληξε στην έκδοση των υπ. αρ.,.....,.....,....., και/24-6-2015 οριστικών πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικ. ετών 2003,2004,2005,2006, 2007 και 2008 και του υπ. αρ./24-6-2015 οριστικού διορθωτικού προσδιορισμού τελών χαρτοσήμου Ν 4755/1930 του Προϊσταμένου του ΚΕ.ΦΟ.ΜΕ.Π .

Ο προσφεύγων αποδέχτηκε τα αποτελέσματα του ελέγχου και στις **25/6/2015** κατέβαλε τραπεζικώς με χρέωση του υπ' αριθμ. λογαριασμού, που τηρεί στην Τράπεζα, ποσό ύψους 3.247.752,26 ευρώ στο Ελληνικό Δημόσιο. Το ποσό αυτό προσδιορίστηκε κατόπιν υποβολής εκ μέρους του αίτησης -μετά την έκδοση των ως άνω οριστικών πράξεων προσδιορισμού φόρου- υπαγωγής του στις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 4321/2015, σύμφωνα με τις οποίες, παρεχόταν η δυνατότητα, σε όσους εξοφλήσουν εφάπαξ επιβληθέντα ή εν γένει οφειλόμενο σε βάρος τους φόρο, να απαλλαγούν από τους τυχόν πρόσθετους φόρους και προσαυξήσεις επί αυτών.

Ακολούθως στις 8/2/2018 κατατέθηκε στο ΚΕ.ΦΟ.ΜΕ.Π με αρ. πρωτ./8-2-2018 αίτηση του προσφεύγοντος με αίτημα:

Α) την επιστροφή εντόκως από την υποβολή της ως άνω αίτησης, ως αχρεωστήτως καταβληθέντος του ποσού των 3. 239.638,13 € τα οποία κατέβαλε προς το ΚΕ.ΦΟ.ΜΕ.Π στις 25/6/2015 ,δυνάμει των υπ. αρ.,.....,.....,....., και/24-6-2015, οριστικών πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικ. ετών 2003,2004,2005,2006, 2007 και 2008 του Προϊσταμένου του ΚΕ.ΦΟ.ΜΕ.Π. και του υπ. αρ./24-6-2015,οριστικού διορθωτικού προσδιορισμού τελών χαρτοσήμου Ν 4755/1930 , του ιδίου ως άνω Προϊσταμένου κατά το μέρος που αφορά τα οικ. έτη 2003,2004,2005 και 2006.

Ειδικότερα **ποσό 2.010.927,23 € ως φόρο εισοδήματος** για τα οικ. έτη 2003,2004,2005,2006, 2007 και 2008 **και ποσό 1.228.710,90 € ως φόρο τελών και ΟΓΑ χαρτοσήμου** που αφορά τα οικ. έτη 2003,2004,2005 και 2006.

Β) τις ενέργειες που απαιτούνται για την επιστροφή του ως άνω ποσού.

Επί της ως άνω αιτήσεως του προσφεύγοντος η αρμόδια υπηρεσία του ΚΕ.ΦΟ.ΜΕ.Π απάντησε αρνητικά στον προσφεύγοντα με το υπ. αρ. πρωτ...../28-2-2018 έγγραφο της ως ακολούθως:

α) δεν επιτρέπεται η υποβολή αιτήματος **ανάκλησης οριστικής** πράξης διορθωτικού , **προσδιορισμού φόρου** εισοδήματος και τελών **χαρτοσήμου**, διότι, αίτηση **θεραπείας επιτρέπεται** μόνο, όταν δεν προβλέπεται ειδική διοικητική ή ενδικοφανής προσφυγή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 24 παρ.1 ν. 2690/1999, ενώ στην κρινόμενη περίπτωση μπορούσε να **ασκηθεί** κατ' **αυτών** η προβλεπόμενη στις διατάξεις κατ άρθρο 63 **ν. 4174/2013 (ΚΦΔ)** ενδικοφανής προσφυγή, η οποία δεν ασκήθηκε

β) σύμφωνα με τον κανόνα της **βεβαιότητας** του **φόρου**, οι εκδιδόμενες πράξεις της φορολογικής αρχής, όταν καταστούν αμετάκλητες δεν υπόκεινται σε ανάκληση, παρά μόνο, διάταξη νόμου επιτρέπει αυτό **ρητώς**.

γ) σύμφωνα και με τα αμέσως ανωτέρω εκτιθέμενα, αιτήματα επιστροφής φόρων ως αχρεωστήτως καταβληθέντων, με την αιτιολογία ότι αφορούν σε παραγεγραμμένες χρήσεις με βάση την υπ' αρ. 1738/2017 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, δεν είναι βάσιμα εκ μόνου του λόγου τούτου, χωρίς ακύρωση ή τροποποίηση των καταλογιστικών πράξεων με απόφαση της Δ.Ε.Δ. ή του Δικαστηρίου, ενώ και κατά το άρθρο 272 εδ. β' του ΑΚ, ότι καταβλήθηκε χωρίς γνώση της παραγραφής δεν αναζητείται.

Ο προσφεύγων , με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της παραπάνω πράξης προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους :

1. Η καταβολή του ως άνω ποσού, **δεν έλαβε χώρα οικειοθελώς**. Αντιθέτως, **έλαβε χώρα προς αποφυγή των διοικητικών και ποινικών κυρώσεων**, όπως για παράδειγμα, η μη χορήγηση φορολογικής ενημερότητας, απαραίτητης για την άσκηση της επιχειρηματικής του δραστηριότητας, η επιβολή προσαυξήσεων, η δέσμευση λογαριασμών του και η λήψη μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος του.

2. Οι ως άνω πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού, εκδόθηκαν μη νομίμως σε **βάρος** του, διότι η αρμόδια υπηρεσία του ΚΕ.ΦΟ.ΜΕ.Π διενήργησε έλεγχο και επέβαλε πρόσθετους φόρους **για χρήσεις, για τις οποίες, το σχετικό δικαίωμα του Δημοσίου, τόσο για διενέργεια έλεγχου, όσο και έκδοση πράξεων είχε ήδη υποπέσει σε παραγραφή και τούτο διότι, όπως κρίθηκε μεταγενεστέρως, από το Συμβούλιο της Επικρατείας, οι διατάξεις δυνάμει των οποίων, παραινόταν η προβλεπόμενη στη διάταξη του άρθρου 84 του ν. 2238/1994 πενταετής προθεσμία του Δημοσίου, να εκδώσει και επιδώσει πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού, ήταν αντίθετες στο Σύνταγμα και ως εκ τούτου ανίσχυρες**. Ο προϊστάμενος του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. πλημμελώς απέρριψε την ως άνω αίτηση του και αρνήθηκε την επιστροφή του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού φόρου.

3. Ειδικότερα, κατ' εσφαλμένη ερμηνεία κι εφαρμογή των διατάξεων του ν. 2238/1994 σε συνδυασμό με την αρχή της νομιμότητας του φόρου, μη νομίμως διενεργήθηκε ο ως άνω έλεγχος, όσον αφορά τις διαχειριστικές περιόδους 1/1/2002 έως και 31/12/2007, και ακολούθως εκδόθηκαν

πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος. Τούτο διότι, το δικαίωμα του δημοσίου να εκδώσει οιαδήποτε πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος για τα υπό κρίση οικονομικά έτη, είχε ήδη, υποπέσει σε παραγραφή σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 84 του Ν 2238/1994 και τα κρινόμενα με τις ΣΤΕ 1738/2017 και 2934/2017.

4. Ο υπ' αριθμ./2015 οριστικός διορθωτικός προσδιορισμός τελών χαρτοσήμου ν. 4755/1930, κατά το μέρος που αφορά τα οικονομικά έτη 2003, 2004, 2005 και 2006, πάσχει ακυρότητας, διότι, χωρίς να διαλάβει οιοδήποτε σκεπτικό, αλλά και κατ' εσφαλμένη ερμηνεία κι εφαρμογή της αρχής της νομιμότητας του φόρου, αλλά και των διατάξεων του ν. 4174/2013 καθότι από 1/1/2014 και μετά την έναρξη ισχύος του ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.), η παραγραφή για την επιβολή τελών χαρτοσήμου περιορίζεται στα 5 χρόνια, δεδομένου ότι οι διαδικασίες επιβολής και είσπραξης του εντάσσονται πλέον στις διατάξεις του Κ.Φ.Δ.. (Βλ άρθρο 2 σε συνδυασμό με το παράρτημα του ν. 4174/2013). Ως εκ τούτου, η εν λόγω διάταξη, η οποία θεσπίζει ευνοϊκότερη ρύθμιση για το διοικούμενο, είναι εφαρμοστέα και στις προηγούμενες χρήσεις, ασχέτως του διαδικαστικού της χαρακτήρα.

5. Η άρνηση της διοίκησης να αποδεχθεί την αίτηση του οφείλεται στην κατ' εσφαλμένη ερμηνεία κι εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 24 παρ. 1 του ν. **2690/1999** σε συνδυασμό με εκείνες της διάταξης του άρθρου **63** του ΚΔΔ και ΚΦΔ καθώς και της αρχής της βεβαιότητας του φόρου και κατ' επέκταση της διάταξης του άρθρου **78** του Συντάγματος επί της οποίας αυτή εδράζεται.

Ο συλλογισμός αυτός του Προϊστάμενου του ΚΕ.ΦΟ.ΜΕΠ είναι εσφαλμένος. Τούτο διότι, το Σύνταγμα περιέχει σειρά αρχών που θέτουν περιορισμούς στην άσκηση της φορολογικής εξουσίας. Οι περιορισμοί αυτοί συνιστούν ένα πλέγμα εγγυήσεων του φορολογουμένου, έτσι ώστε να καθίσταται εφικτή η αντιμετώπιση οποιασδήποτε μορφής αυθαιρεσίας από την κρατική εξουσία σε σχέση με την επιβολή και είσπραξη του φόρου. Οι αρχές που διέπουν την άσκηση της φορολογικής εξουσίας του Κράτους είναι κυρίως α) η αρχή της νομιμότητας του φόρου, β) η αρχή της μη αναδρομικής ισχύος των φορολογικών νόμων, γ) η αρχή της φορολογικής δικαιοσύνης και δ) η αρχή της χρηστής διοίκησης, (βλ. Φινοκαλιώτη, Φορολογικό Δίκαιο, εκδ. Σάκκουλα, Αθήνα Θεσσαλονίκη, 2014, σελ. 87)

6. **Περαιτέρω**, η φορολογική αρχή προβαίνει σε εσφαλμένη ερμηνεία των κριθέντων στις υπ' αριθμ. 2176-2177/2004 αποφάσεις της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας, δεν εφαρμόζονται σε φορολογικές υποθέσεις, ενόψει του γεγονότος ότι η θέσπιση δικαιωμάτων, προθεσμιών και εν γένει διαδικασιών στο πλαίσιο των φορολογικών ενοχών αποβλέπει στην ταχεία εκκαθάριση των εκκρεμοτήτων σχετικά με τις τυχόν απαιτήσεις των φορολογουμένων προς επιστροφή φόρων ως αχρεωστήτως καταβληθέντων, ώστε να μην ανατρέπονται σε βάθος χρόνου τα οικονομικά δεδομένα του Δημοσίου.

7. Η προσβαλλόμενη αρνητική απάντηση έχει εκδοθεί, κατ' εσφαλμένη ερμηνεία κι εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 84 παρ. 7 του ν. 2238/1994, σύμφωνα με την οποία η επιστροφή των χρημάτων που κατέβαλε δυνάμει των ως άνω μη νομίμων πράξεων της διοίκησης είναι επιβεβλημένη και συνιστά υποχρέωση της διοίκησης.

Επιπλέον, μετά την κοινοποίηση των ως άνω πράξεων, **αναβίωσε από την 25-6-2015**, ημέρα επίδοσης τους, η αναφερόμενη στην ως άνω διάταξη του άρθρου 84 παρ.7 του ν. 2238/1994 τριετής προθεσμία, **εντός της οποίας δύναται να απαιτήσει την επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων εκ μέρους του ποσών, δεδομένου, ότι αυτή έλαβε χώρα άνευ νομίμου ερείσματος, και ειδικότερα βάσει μη νομίμως εκδοθεισών πράξεων της διοίκησης.**

Σύμφωνα με τη διαμορφωθείσα νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και κυρίως με τις υπ' αριθμ. 2176 και 2177/2004 αποφάσεις της Ολομελείας αυτού, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες με αμετάκλητη δικαστική απόφαση ακυρώνεται ατομική διοικητική πράξη, για το λόγο ότι στηρίχθηκε σε διάταξη αντίθετη προς υπέρμετρη τυπικής ισχύος κανόνα δικαίου ή σε κανονιστική πράξη της Διοικήσεως, η οποία δεν έχει νόμιμο εξουσιοδοτικό έρεισμα, γεννάται υποχρέωση της διοίκησης, ήτοι δέσμια αρμοδιότητα, όπως για τις λοιπές ομοίου περιεχομένου ατομικές διοικητικές πράξεις, οι οποίες έχουν εκδοθεί με βάση την ίδια διάταξη κι εφόσον για την ανάκληση τους υποβληθεί στη Διοίκηση αίτηση σε εύλογο χρόνο μετά την δημοσίευση της ακυρωτικής αποφάσεως του δικαστηρίου, από πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον να επανεξετάσει τη νομιμότητα τους και να προχωρήσει στην ανάκληση τους. Τυχόν, δε, παράλειψη της Διοικήσεως να ανακαλέσει υπό τις ανωτέρω προϋποθέσεις την παράνομη πράξη της, τεκμαιρόμενη με την άπρακτη πάροδο τριμήνου από την υποβολή της αίτησης του ενδιαφερομένου, συνιστά παράλειψη οφειλομένης νομίμου ενεργείας, προσβλητή με αίτηση ακυρώσεως.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 24 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (Ν. 2690/1999) ορίζεται ότι «Αν από τις σχετικές διατάξεις δεν προβλέπεται η δυνατότητα άσκησης της ... ειδικής διοικητικής, ή ενδικοφανούς προσφυγής, ο ενδιαφερόμενος, για την αποκατάσταση ολικής ή ηθικής βλάβης των έννομων συμφερόντων του που προκαλείται από ατομική διοικητική πράξη μπορεί, για οποιονδήποτε λόγο, με αίτηση του, να ζητήσει, είτε από τη διοικητική αρχή η οποία εξέδωσε την πράξη, την ανάκληση ή τιν τροποποίηση της (αίτηση θεραπείας), είτε, από την αρχή η οποία προΐσταται εκείνης που εξέδωσε την πράξη, την ακύρωση της (ιεραρχική προσφυγή)».

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 παρ. 1 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας ορίζεται ότι: «Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση, ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης αίτηση υποβάλλεται στη φορολογική αρχή που εξέδωσε την πράξη ή παρέλειψε την έκδοση της και πρέπει να αναφέρει τους λόγους και τα έγγραφα στα οποία ο υπόχρεος βασίζει το αίτημα του Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται από τον υπόχρεο εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν ή από τη συντέλεση της παράλειψης. ...».

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας του ν 2717/1999 « Με την επιφύλαξη όσων ορίζονται σε ειδικές διατάξεις του Κώδικα, οι εκτελεστές ατομικές διοικητικές πράξεις ή παραλείψεις, από τις οποίες δημιουργούνται κατά νόμο διοικητικές

διαφορές ουσίας, υπόκεινται σε προσφυγή», σύμφωνα δε με την παράγραφο3 του ιδίου άρθρου «Στις περιπτώσεις που από το νόμο προβλέπεται, κατά της πράξης ή της παράλειψης, διοικητική προσφυγή, η οποία ασκείται, μέσα σε ορισμένη προθεσμία, ενώπιον του ίδιου ή ιεραρχικώς προϊσταμένου ή άλλου ειδικώς κατεστημένου, οργάνου, και συνεπάγεται τον έλεγχο της πράξης ή της παράλειψης κατά το νόμο και την ουσία (ενδικοφανής προσφυγή), το ένδικο βοήθημα της προσφυγής ασκείται παραδεκτώς μόνο κατά της πράξης που εκδίδεται για την ενδικοφανή προσφυγή ».

Επειδή από τις ανωτέρω διατάξεις και τον, κατά τις γενικές αρχές του δημοσιονομικού και του φορολογικού δικαίου, κανόνα της βεβαιότητας του φόρου, που απορρέει από τη διάταξη του άρθρου 78 του Συντάγματος και πρέπει να διέπει τον προσδιορισμό από την αρμόδια αρχή του οφειλόμενου φόρου, συνάγεται ότι οι εκδιδόμενες πράξεις της φορολογικής και τελωνειακής αρχής με τις οποίες προσδιορίζονται φορολογικές υποχρεώσεις και δικαιώματα των φορολογουμένων, όταν καταστούν αμετάκλητες με την τελείωση των επιβαλλόμενων για την έκδοση τους διατυπώσεων, δεν υπόκεινται σε ανάκληση κατά τις γενικές περί ανακλήσεως των διοικητικών πράξεων αρχές ούτε σε προληπτικό ή σε κατασταλτικό ιεραρχικό έλεγχο, με βάση τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, η εφαρμογή των οποίων υποχρεεί προ του ανωτέρω κανόνα. Ο κανόνας αυτός κάμπτεται μόνον με θέσπιση αντιθέτων ρυθμίσεων, οι οποίες εισάγονται με ειδικές διατάξεις. Εξάλλου, όπου ο φορολογικός νομοθέτης θέλησε την παροχή δυνατότητας στη φορολογική αρχή να ανακαλεί τις πράξεις της, το όρισε ειδικά και ρητά (ιδ. άρθρα 70 ,71 και 75 Ν. 2238/1994, 52 και 56 Κωδ ΦΠΑ, 80 και 99 Ν. 2961/2001 για διοικητική επίλυση της φορολογικής διαφοράς, για ακύρωση ή τροποποίηση της εγγραφής.

Συνεπώς, πράξεις που εκδίδονται από φορολογική ή τελωνειακή αρχή, ως αμετάκλητες, είναι δυνατόν πλέον να ακυρωθούν ή να τροποποιηθούν μόνον από το αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο, κατόπιν ασκήσεως προσφυγής (Σχετ. Γνμδ ΝΣΚ Ολομ. 364/2012).

Επειδή σύμφωνα και με τα αμέσως ανωτέρω εκτιθέμενα, αιτήματα επιστροφής φόρων ως αχρεωστήτως καταβληθέντων, με την αιτιολογία ότι αφορούν σε παραγεγραμμένες χρήσεις με βάση την υπ' αρ. 1738/2017 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, δεν είναι βάσιμα εκ μόνου του λόγου τούτου, χωρίς ακύρωση ή τροποποίηση των καταλογιστικών πράξεων με απόφαση της Δ.Ε.Δ. ή του Δικαστηρίου, ενώ και κατά το άρθρο 272 εδ. β* του ΑΚ, ότι καταβλήθηκε χωρίς γνώση της παραγραφής δεν αναζητείται. Εξάλλου, τα κριθέντα με τις αναφερόμενες στην υπ' αρ. πρωτ...../08.02.2018 αίτηση του προσφεύγοντος(σελ. 12 - 13) υπ' αριθμ. 2176 και 2177/2004 αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, έλαβαν χώρα στο πλαίσιο ακυρωτικών διαφορών και όχι διοικητικών διαφορών ουσίας, και εν πάση περιπτώσει, τα οριζόμενα σε αυτές δεν έχουν εφαρμογή σε φορολογικές υποθέσεις, ενόψει του ότι η θέσπιση δικαιωμάτων, προθεσμιών και εν γένει διαδικασιών στο πλαίσιο των φορολογικών ενοχών αποβλέπει στην ταχεία εκκαθάριση των εκκρεμοτήτων σχετικά με τις τυχόν απαιτήσεις των φορολογουμένων προς επιστροφή φόρων ως αχρεωστήτως καταβληθέντων, ώστε να μην

ανατρέπονται σε βάθος χρόνου τα οικονομικά δεδομένα του Δημοσίου (Σχετ. υπ' αρ. 2642/2017 Πρακτικό Ολομέλειας ΝΣΚ, δημοσιευμένο στην ΝΟΜΟΣ - Βάσεις Νομικών Δεδομένων).

Επειδή εν προκειμένω, οι αναλυτικά αναφερόμενες στην υπό κρίση αίτηση οριστικές πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού φόρου **δεν αμφισβητήθηκαν με την άσκηση εκ μέρους του προσφεύγοντος της προβλεπόμενης στο άρθρο 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας** (Ν. 4174/2013) ενδικοφανούς προσφυγής ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, παρά εξοφλήθηκαν με την καταβολή εφάπαξ του ποσού που προέκυψε κατόπιν υπαγωγής των σχετικών οφειλών μετά από αίτηση του προσφεύγοντος στην προβλεπόμενη στις διατάξεις του Ν. 4321/2015 ρύθμιση οφειλών με απαλλαγή προσαυξήσεων.

Επειδή κατόπιν όλων των ανωτέρω, και δεδομένου ότι στην υπό κρίση προσφυγή ζητείται η ανάκληση των από 24/6/2015 καταλογιστικών πράξεων φορολογικής αρχής, , οι οποίες έχουν καταστεί αμετάκλητες, οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος απορρίπτονται..

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της 30/3/2018 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανή προσφυγή του του , ΑΦΜ, κατοίκου ΑΘΗΝΩΝ, οδός ,κατά της υπ' αριθ. πρωτ. /28-2-2018 ρητής απόρριψης του Προϊσταμένου του ΚΕ.ΦΟ.ΜΕ.Π επί της με αρ. πρωτ. /8-2-2018 αίτησης περί επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου εισοδήματος οικ. ετών 2003,2004,2005,2006,2007και 2008 και τελών χαρτοσήμου , ετών 2003,2004,2005 και 2006 .

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

Η Υπάλληλος του Τμήματος

Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή .

